

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2018r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 listopada 2018 r. w K.

sprawy z powództwa A. K. prowadzącego Ośrodek Szkolenia Zawodowego (...) w K.

przeciwko P. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego P. S. na rzecz powoda A. K. prowadzącego Ośrodek Szkolenia Zawodowego (...) w K. kwotę 5200,00 (pięć tysięcy dwieście) złotych z odsetkami ustawowymi w wysokości 5% w stosunku rocznym od dnia 08.06.2018r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2067,00 (dwa tysiące sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

(...)

UZASADNIENIE

Powód A. K. prowadzący Ośrodek Szkolenia Zawodowego (...) w K. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. S. kwoty 5200,00 zł z odsetkami ustawowymi za okres od 20.09.2017r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Podniósł, że pozwany zlecił w dniu 10.07.2017r. powodowi przeprowadzenie szkolenia w zakresie nauki jazdy pojazdami kategorii D. Uzgodniona cena szkolenia wynosiła 5200,00 zł. Pozwany poprosił o wydanie zaświadczenia potwierdzającego przyjęcie na kształcenie, gdyż będzie starał się o dofinansowanie szkolenia od spółki (...) sp. z o.o. W okresie od 20.07.2017r. powód przeprowadził szkolenie pozwanego z teorii i praktyki. Po zakończeniu szkolenia pozwany otrzymał zaświadczenie o ukończeniu kursu nauki jazdy i w dniu 18.08.2018r. przystąpił do egzaminu, który zaliczył z wynikiem pozytywnym. Pozwany poinformował powoda, że zawarł ze spółką (...) sp. z o.o. w D. umowę o kształcenie, na podstawie której spółka zobowiązała się uregulować należności powoda i w związku tym poprosił by faktura została wystawiona na to przedsiębiorstwo. W dniu 5.09.2017r. powód wystawił fakturę, zakreślając 7 dniowy termin do zapłaty. Do chwili obecnej powód nie uzyskał zapłaty w żadnej części. W dniu 21.03.2018r. wezwał pozwanego do zapłaty. Odsetek powód dochodzi od dnia następnego po upływie zakreślonego terminu zapłaty.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22.05.2018r. w sprawie (...) Sąd uwzględnił powództwo.

Pozwany P. S. wystąpił ze sprzeciwem od nakazu zapłaty. Wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc brak legitymacji biernej pozwanego oraz wytoczenia powództwa przez powoda wobec niewłaściwego pozwanego. Podniósł brak zobowiązania pozwanego względem powoda. Podniósł, że pozwany poinformował powoda, że zamierza uzyskać wsparcie w zakresie podnoszenia poziomu kompetencji i umiejętności zawodowych realizowanego w formach pozaszkolnych w projekcie współfinansowanym ze środków unijnych. Powód wyraził na to zgodę i wystawił zaświadczenie potwierdzające przyjęcie na kształcenie. Umowa o kształcenie została podpisana po wyrażeniu zgody przez powoda i dopiero w jej następstwie rozpoczęły się zajęcia z zakresu nauki jazdy. Strony porozumiały się, że najpierw pozwany podpisze stosowaną umowę gwarantującą przekazanie środków powodowi, a dopiero w następstwie tego pozwany rozpocznie szkolenie. Obowiązkiem obligatoryjnym było wniesienie przez pozwanego wkładu w kwocie 299,00 zł, co też pozwany uczynił. Powód prawidłowo wystawił przy tym fakturę na realizatora projektu, tj. (...) sp. z o.o. W związku z brakiem zapłaty przez (...) sp. z o.o. powód wspólnie z pozwanym prowadzili rozmowy w celu dostarczenia faktury Vat dla nabywcy faktury i uzyskania zapłaty. Do tego etapu rozmowy powoda i pozwanego były zgodne, co do obowiązku uiszczenia dochodzonej pozewem kwoty od właściwego podmiotu jakim jest (...) sp. z o.o. Dlatego niewłaściwym jest wytoczenie powództwa przeciwko pozwanemu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 10.07.2017r. P. S. zawarł z powodem A. K. prowadzącym Ośrodek Szkolenia Zawodowego (...) w K. ustną umowę o kształcenie w zakresie kursu na prawo jazdy kat. D. Kurs miał zostać przeprowadzony w terminie 20.07.2017r. – 20.10.2017r. Koszt kursu wraz egzaminem i badaniem został ustalony na 5200,00 zł. P. S. poinformował powoda, że będzie ubiegał się o sfinansowanie kursu przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. w ramach środków z funduszy europejskich. W związku z tym treść zawartej umowy została potwierdzona przez powoda wystawieniem zaświadczenia o udziale pozwanego w kursie oraz koszcie kursu.

(d.: bezsporne, zaświadczenie – k. 6)

W dniu 13.07.2017r. P. S. zawarła z (...) sp. z o.o. w D. umowę kształcenia w ramach projektu współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej. Przedmiotem umowy był udział pozwanego w kursie prawa jazdy kat. D realizowanym przez Ośrodek (...). Na podstawie tej umowy, (...) sp. z o.o. zobowiązała się do udzielenia pozwanemu wsparcia w postaci dofinansowania w wysokości 4 901,00 zł. Pozwany natomiast miał obowiązek wniesienia na rzecz w/w spółki wkładu własnego w kwocie 299,00 zł, co też uczynił. W umowie realizator projektu, tj. (...) sp. z o.o. zobowiązała się do pokrycia kosztów wybranej formy kształcenia po otrzymaniu faktury proforma po rozpoczęciu kształcenia w formie zaliczki w wysokości 40% kosztów usługi lub faktury Vat po zakończeniu kształcenia w terminie 7 dni od wpływu faktury

(d.: umowa – k. 9-10)

Po zakończeniu kursu i zdaniu egzaminu przez pozwanego powód w dniu 05.09.2017r. wystawił fakturę Vat na (...) sp. z o.o. na kwotę 5200,00 zł. Pomimo doręczenia jej realizatorowi projektu zapłata nie nastąpiła do daty wyrokowania w sprawie.

(d.: bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w przeważającej części.

Stan faktyczny sprawy w istocie był pomiędzy stronami bezsporny. Strony różniły się jedynie, co do tego czy pozwany zobowiązywał się wobec powoda w trakcie kursu do pokrycia należności w razie jej nie pokrycia przez (...) sp. z o.o. oraz co do oceny czy wobec zawarcia umowy o kształcenie z (...) sp. z o.o. Pozwany posiada w sprawie legitymację bierną.

Pozwany w sprzeciwie wnosił przy tym o wezwanie (...) sp. z o.o. do udziału w sprawie charakterze pozwanego na podstawie art. 194 k.p.c. (k. 21). Następnie jednak cofnął ten wniosek (k. 51).

W ocenie Sądu legitymacja bierna pozwanego w sprawie nie budzi wątpliwości.

Pozostawało poza sporem pomiędzy stronami, iż pozwany zawarł z powodem umowę o kształcenie w zakresie kursu prawa jazdy kat. D. Poza sporem była także ustalona przez strony cena tego kursu na kwotę 5200,00 zł. Z faktu, iż powodowi był znany fakt ubiegania się pozwanego o dofinansowanie kursu od (...) sp. z o.o. oraz zgody pozwanego na taki sposób jego sfinansowania, nie wynika jednak brak legitymacji biernej pozwanego w sprawie.

Należy mieć na uwadze, iż stronami umowy o kształcenie w zakresie kursu prawa jazdy kat. D był powód i pozwany. Stroną tej umowy nie była (...) sp. z o.o. Umowa stron w tym zakresie była umową wzajemną w rozumieniu art. 487§2 k.c., skutkiem czego odpowiednikiem świadczenia powoda w postaci zrealizowania kursu i umożliwienia powodowi przystąpienia do egzaminu był obowiązek pozwanego pokrycia ustalonego kosztu kursu. Podkreślenia przy tym wymaga, że uzyskanie dofinansowania nie było warunkiem zawarcia umowy o kształcenie, ale odwrotnie, zawarcie przez pozwanego umowy o kształcenie było warunkiem ubiegania się o dofinansowanie od podmiotu trzeciego.

Należy także mieć na uwadze, iż powód nie był stroną umowy, w której (...) sp. z o.o. zobowiązała się wobec pozwanego do dofinansowania kursu. Wprawdzie w zawartej umowie (...) sp. z o.o. zobowiązywała się do zapłaty faktury wystawionej przez powoda, ale nie było to zobowiązanie wobec powoda tylko wobec pozwanego.

W szczególności wiedza powoda o sposobie w jaki miał zostać sfinansowany kurs pozwanego i jego zgoda na takie rozwiązanie, wyrażająca się w wystawieniu zaświadczenia wymaganego do zawarcia przez pozwanego umowy o kształcenie, nie stanowią umowy o przejecie długu o jakiej mowa w art. 519§1 i 2 k.c. Pomiędzy wierzycielem z tytułu zapłaty za przeprowadzenie kursu czyli powodem a podmiotem, który miał dofinansować kurs pozwanemu czyli (...) sp. z o.o. nie została zawarta umowa o jakiej mowa w art. 519§2 pkt 1 k.c. Nie została także przez powoda wyrażona zgoda na zawarcie takiej umowy pomiędzy dłużnikiem czyli pozwanym a osobą trzecią, tj. (...) sp. z o.o. Stosownie do art. 522 k.c., umowa o przejecie długu oraz zgoda wierzyciela na przejecie długu powinny być pod rygorem nieważności zawarte i wyrażone na piśmie. Poza sporem było natomiast pomiędzy stronami, że taka pisemna umowa pomiędzy powodem i (...) sp. z o.o. nie miała miejsca i nie wyraził on także na piśmie zgody na zawarcie takiej umowy przez pozwanego i (...) sp. z o.o. Nie jest taką zgodą w szczególności, wystawione przez powoda zaświadczenie potwierdzające przyjęcie na kształcenie, bowiem w jego treści nie jest zawarta zgoda na przejęcie długu przez (...) sp. z o.o.

W kontekście umowy zawartej przez powoda z pozwanym oraz wiedzy powoda o ubieganiu się przez pozwanego o dofinansowanie oraz wyrażeniu wobec pozwanego zgody na taki sposób sfinansowania kosztów kursu, można, w ocenie Sądu, odwołać się do regulacji art. 391 k.c., z której wynika, że jeżeli w umowie zastrzeżono, że osoba trzecia zaciągnie określone zobowiązanie albo spełni określone świadczenie, ten, kto takie przyrzeczenie uczynił, odpowiedzialny jest za szkodę, którą druga strona ponosi przez to, że osoba trzecia odmawia zaciągnięcia zobowiązania albo nie spełnia świadczenia. Może jednak zwolnić się od obowiązku naprawienia szkody spełniając przyrzeczone świadczenie, chyba że sprzeciwia się to umowie lub właściwości świadczenia. Pozwany w takiej sytuacji występowałby jako osoba, która wobec powoda uczyniła przyrzeczenie, że osoba trzecia czyli (...) sp. z o.o. spełni świadczenie w postaci opłacenia kursu. Tym samym jest odpowiedzialny za szkodę jaką powód poniósł przez to, iż (...) sp. z o.o. nie spełniła przyrzeczonego świadczenia, pomimo spełnienia przez powoda wymagań wynikających z umowy zawartej przez pozwanego z (...) sp. z o.o.

Rozpatrując natomiast okoliczności sprawy w kontekście dyspozycji art. 393§1 k.c., tj. należy przyjąć, iż (...) sp. z o.o., jako dłużnik z tytułu zawartej z pozwanym umowy o dofinansowanie, zobowiązała się do spełnienia świadczenia na rzecz osoby trzeciej czyli powoda. W tej sytuacji po stronie powoda powstaje roszczenie o spełnienia świadczenia bezpośrednio przez (...) sp. z o.o. Jednak fakt powstania tego roszczenia nie zwalnia z długu pozwanego, który w dalszym ciągu pozostaje zobowiązany do zapłaty ustalonej ceny kursu. Tym samym, skutek zawarcia umowy o

dofinansowanie przez pozwanego i spółkę (...), sprowadzał się do kumulatywnego przystąpienia do długu z tytułu zapłaty kosztów kursu. Wskutek tej umowy dotychczasowy dłużnik z tytułu zawarcia umowy o przeprowadzenie kursu czyli pozwany nie został zwolniony z długu i pozostał dłużnikiem a obok niego pojawił się przystępujący do długu czyli zobowiązujący się do dofinansowania – (...) sp. z o.o., jako drugi dłużnik. Podmiot przystępujący stał się dłużnikiem dodatkowym i ponosi odpowiedzialność solidarną z dłużnikiem pierwotnym. Wskutek kumulatywnego przystąpienia do długu nie powstała nowa więź obligacyjna między wierzycielem (powodem) a nowym dłużnikiem z tego względu, iż dług ciążący na dotychczasowym dłużniku stał się długiem, za który odpowiada również przystępujący (tak SA w Warszawie w wyroku z 23.05.2016r., I ACa 1138/15, Lex nr 2071583).

Mając na uwadze powyższe, należało stwierdzić, iż wbrew stanowisku pozwanego zawarcie przez niego umowy o dofinansowanie z (...) sp. z o.o. nie doprowadziło do zwolnienia go z długu wobec powoda z tytułu kosztów kursu, wobec czego nie pozbawiło go też legitymacji biernej w tej sprawie.

W tych okolicznościach, Sąd uwzględnił powództwo i zasądził na rzecz powoda kwotę należności głównej dochodzonej pozwem.

Odnosząc się do roszczenia w zakresie zapłaty odsetek należy wskazać, iż co do zasady znajduje ono podstawę w treści art. 481§1 k.c. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż zobowiązanie pozwanego wobec powoda było zobowiązaniem pieniężnym, a pozwany znajduje się w opóźnieniu albowiem nie spełnił go pomimo wezwania go przez powoda i wyznaczenia w tym celu terminu (wezwanie – k. 12). Jako wysokość stopy procentowej odsetek Sąd przyjął stopę wskazaną w art. 359§2 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu, albowiem powód domagał się zasądzenia odsetek ustawowych. W tym zakresie należy mieć na uwadze, iż od dnia 01.01.2016r. w Kodeksie cywilnym funkcjonują zarówno odsetki ustawowe, których wysokość jest określona w art. 359§2 k.c. i wynosi 5% w stosunku rocznym, jak też odsetki ustawowe za opóźnienie, których wysokość została określona w art. 481§2 i wynosi 7% w stosunku rocznym. Mając na uwadze, iż w pozwie sporządzonym przez profesjonalnego pełnomocnika sformułowano żądanie zasądzenia odsetek ustawowych (bez dalszych określeń i podania stopy procentowej lub podstawy prawnej ustalenia wysokości) należy przez to rozumieć odsetki w wysokości określonej w art. 359§2 k.c., nawet gdyby z okoliczności sprawy wynikało, że uzasadnione byłoby także żądanie odsetek określonych w art. 481§2 k.c. Dysponentem żądania pozwu jest bowiem strona powodowa i zasądzenie w takiej sytuacji na jej rzecz odsetek ustawowych za opóźnienie, których nie żądała byłoby wyjściem ponad żądanie sprzecznym z art. 321 k.p.c.

Sąd jako datę początkową naliczania odsetek przyjął dzień następny po dacie doręczenia pozwu pozwanemu. Powód w piśmie skierowanym do pozwanego z dnia 05.02.2017r. (k. 12) wezwał go wprawdzie do zapłaty dochodzonego roszczenia w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma, nie udowodnił jednak w żaden sposób w jakiej dacie pismo zostało doręczone pozwanemu, a w szczególności iż miało to miejsce 12.09.2017r. Stąd Sąd oddalił powództwo w pozostałej części, tj. co do żądania odsetek za okres sprzed daty doręczenia pozwu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 k.p.c., stosownie do wyniku procesu. Sąd miał przy tym na uwadze, iż powód uległ pozwanemu jedynie co do znikomej części roszczenia. Na koszty procesu złożyła się opłata od pozwu poniesiona przez powoda w kwocie 250,00 zł, koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1800,00 zł stosownie do §2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz. 1800 ze zm.).